

Závody v dogfrisbee

Lucka
Schönová
s Darrim při
freestylu

Darri je
první
chodský
pes na
závoděch
dogfrisbee

Dog Chow Disc Cup – Wrocław

Ve dnech 15. a 16. července 2006 se v Polsku konal už druhý závod v dogfrisbee ze seriálu Dog Chow Disc Cup. Kromě Poláků přijelo také pět holandských a šest českých týmů. Hlavním cílem našich závodníků bylo nasbírat nové zkušenosti, užít si atmosféru soutěže, získat inspiraci pro další tréninky a jednoduše si vychutnat aktivní víkend se svými čtyřnohými sportovci. Nakonec jsme si k naší velké radosti zpět do ČR odváželi nejen krásné zážitky, ale i čtyři poháry.

Dogfrisbee jsem prvně začala se svým psem zkoušet koncem roku 2005 a v polovině července 2006 už jsme se stali členy početné české výpravy, která vyrazila na závody do Wrocławu. Tvořily ji tyto týmy: Kuba Štýbr & belgická ovčáčka Hupy (Anee Oridix), Pavel Ryttnauer & boxerka Sára, Lucka Schönová & chodský pes Darri (Darri Stamo-Bud), Verča Urbášková & Nova Scotia duck tolling retrívrice Ebi (Abbey Rose Sexy-Rexy), Míša Andrová & border kolie Arnika (Arnika Fitmin) a Alena Smolíková & border kolie Keysi (Drapper Dame Black Chevers). Za zmínku možná stojí i to, že Darri je vůbec první chodský pes, který se kdy závodů dogfrisbee zúčastnil.

TimeTrial, the Quadruped a nový polský rekord

Celé klání začalo v sobotu ráno kvalifikačními hody bez psů do soutěže the Quadruped. Po nich následoval TimeTrial, jehož podstatou je co nejrychleji přiaportovat dva disky chycené za dvacetiyardovou hranicí (18,3 m). Z Čechů se zadařilo pouze Míše s Arnikou, když

postoupily do semifinále, ze kterého si nakonec odnesly krásné šesté místo ze 46 závodících týmů.

Po TimeTrialu následoval the Quadruped, napínavý vyřazovací závod s cílem chytit disk v co největší vzdálenosti od psovoda. Nejprve jsme byli rozděleni do čtyř kategorií podle výkonnosti a pohlaví dvouohé poloviny týmu. Každá kategorie byla následně rozčleněna do několika skupin. Po těchto skupinách jsme pak chodili „na plac“ a postupovalo se vyřazovacím způsobem. Každý tým měl tři pokusy na to, aby předvedl co nejdelší úspěšný hod.

Pavel Ryttnauer
& boxerka Sára

Tým s nejhorším výkonem vždy vypadl. Takto se nakonec stanovili čtyři semifinalisté - vítězové skupin, „vypadlíci“ však měli ještě poslední šanci - jediný pokus na to, aby podali co nejlepší výkon a vítěz taktéž postoupil do semifinále.

Tento závod vyšel mně s Darrim, ačkoliv jsem do té doby měla za to, že hody na dálku nejsou zrovna mojí silnou stránkou. V naší kategorii žen - začátečnic jsme se postupně probíjeli až do finále, v němž Darri s chyceným talířem dopadl až na 45,6 m, což nám vyneslo první místo. Tento výkon byl druhým nejlepším ženským pokusem dne a zaostal jen 40 cm za českým rekordem (motivace na příště). Šikovná byla také Míša s Arnikou, které se v ženách - open umístily na šesté příčce s výkonem 34,1 m, Pavel se Sárrou byli v mužích - začátečnických sedmí se 26,5 m a Kuba s Hupinou v mužích - open osmí s 39,5 m. Na závěr jsme mohli zhlédnout strhující vystoupení Poláka Michala s border kolíi Thaiou, kteří za mohutného povzbuzování publika úžasným výkonem 69,3 m vytvořili nový národní rekord.

Závody v dogfrisbee

Míša
Andrová
& border
kolie
Arnika

Frisbee a SuperMinidistance

Náročnější den závodů začal prvním kolem freestylu, což je dvouminutová show plná nejrůznějších hodů, triků a skoků doprovázená hudbou, kterou si každý zvolí dle vlastního výběru. Startovalo se v kategoriích Youngdogs Frisbee pro mladé psy ve věku 9 až 18 měsíců, kteří mají zakázané vysoké skoky a vaulty (odrazy z těla psovoda), Starters Frisbee pro začátečníky a Open Frisbee pro zkušenější borce.

Po všech freestylových vystoupeních přišel na řadu minidistance, devadesátisekundová aportovací soutěž s jedním talířem. Hřiště je čárami rozděleno po 10 yardech; čím vzdálenější čáru disk přeletí a pes jej chytí, tím více získá tým bodů. Za chycení ve výskoku se připočte půl bodu.

Týmu se počítá pouze pět nejdelších pokusů, ale stejně jich jen málokdo stihne víc... Zde se dá ztratit nebo naopak nabrat hodně bodů, které mohou hrát v závěrečném součtu obou freestylů a minidistance rozhodující roli.

Závodu SuperMinidistance, tedy samotného minidistance, se neúčastnil žádný český tým. Horko bylo opravdu velké, takže jsme radši nechali naše psy odpočívat a sbírat síly na finále. Po předchozích dvou kolech jsme měli hned několik adeptů na medaile; já s Darčou byla čtvrtá jen velice těsně za třetími, Kuba s Hupy stejně jako Alena s Keysi obsadili druhou pozici a Míša s Arnikou dokonce první. Tady už šlo opravdu do tuhého.

Napínivé finále

To bychom však samozřejmě nebyli my, kdyby nás nakonec nepostihla alespoň nějaká smůla. Verča s Ebi startující z jedenáctého místa byly diskvalifikovány kvůli míčku, který si Verča nestihla vyndat z kapsy a ten jí při vystoupení třikrát vypadl. Mě a Darriho hlavní rozhodčí Renate von Roij diskvalifikovala kvůli dvěma podlomům (tzn. nebezpečný dopad psa po výskoku) a opět tak připomněla, že při tomto sportu se musí dbát na bezpečnost, aby nedocházelo ke zraněním. Ostatně Darča nebyl jediný vyřazený „kamikadze“; kvůli příliš vysokým skokům, překroucení ve vzduchu a podlomům byl následně diskvalifikován i jeden mladý borderák taktéž bojující o medaili. Bez tohoto jednoho kola zůstala Ebi na jedenáctém místě a Darri klesl až na devátou příčku.

Dalším českým týmům se však ve svých kategoriích vedlo skvěle. Pavel a Sára sice nepředvedli tak pěkné vystoupení jako

ráno, i tak ale obsadili šesté místo. Míša s Arnikou v boji o medaili obstály a získaly bronz, Alena s Keysi svůj freestyle obohatily o několik dalších vydařených efektních figur a podle očekávání vyhrály. Kuba s Hupy jako jediní čeští zástupci v openu po velmi povedeném finále udrželi stříbro. V této kategorii bylo skvělé, že první tři místa obsadily týmy každý z jiné země.

Tento červencový víkend byl jednoduše super a myslím, že nejen já jsem odjížděla nadšená všemi nabytými zážitky. Takovou soutěživou a přesto velice přátel-

Verča Urbášková & Nova Scotia
duck tolling retrívřice Ebi

skou atmosféru, bezvadnou partu lidí, plno legrace a sportovního využití člověk jen tak nezažije. Také bych chtěla pochválit organizátory, kteří byli opravdu moc milí a trpěliví (s úsměvem přežili i to naše česko-anglické koktání, když jsme někdy nerozuměli, co po nás chtějí) a celé závody zvládli na jedničku. Jistě nejsem sama, kdo už se nemůže dočkat dalších podobných akcí...
Lucie Schöňová

Alena
Smolíková
s Keysi při
freestyluKuba
s Hupy při
freestylu